

A nép ereje...

Alkonyatkor kezdődött. Először csak néhány torokból tört fel: Kossuth Lajos azt üzenté... Aztán mindig többen lettek. Az élen az ajkai ifjúság, a vespéremi egyetemisták kiállósága. Kiterítve a drága, háromszínű nemzeti zászló, megölte a szabadságért síkra szálló nép... Az övük az utca, az övüké a szó.

Ütemes jelszavak szabadságát követelnek. Már végeláthatatlan sorban mentek végig a fellobogóztatott ajkai utcákon a Kossuth szoborhoz. Aztán felsendülnek a Himnusz hangjai. A régén már mindenki énekel: Megbűnhődte már e nép a múltat s jövőjét...

Egy nemzeti kokárdás fiatal felolvassa az egyetemisták üzenetét. Minden egyes sorát megélték. A nép követelte, hogy szavalják el a lápra magart. Petőfi nemzeti dalának utolsó sorait együtt akarta mondani a szavalóval és együtt is mondotta: Esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk...

Milyenek legyenek az ifjúsági szervezetek

A magyar fiatalok között elsőnek a szegedi egyetem tanulóinak ki nyitott: a DISZ nem alkalmas arra, hogy érdekeiket képviselje. Ezért hoztak létre — s ezt a példát azóta az ország összes egyetemének ifjúsága követte — a MEFESZ szervezeteket. A vespéremi egyetem hallgatói kérdézték meg, hogyan képzeli el az ifjúsági szervezetek működését? Szerintük a helyes értekezéseket alapja, hogy a munkás, paraszt és tanuló ifjúságnek külön-külön ifjúsági szervezetei legyenek. Ezeket a szervezeteket lenne hivatva megszervezni egy nemzeti ifjúsági biz-

zottság, amely a nemzetgyűlésben képviselné az össz-magyar ifjúság érdekeit. Fontosnak tartják a vespéremi egyetemisták, hogy az ifjúság parlamentbeli képviseletét az alkotmány külön pontban biztosítsa. Ahhoz, hogy az ifjúsági mozgalom országos méretű eredményeket legyen képes elérni, elengedhetetlenül szükséges az egyes szervezetek helyi kezdeményezése. Lapunk szerkesztősége egyetért a vespéremiek álláspontjával, s szempontjait szerint javasoljuk, az ifjúság szervezési munkáját Ajkán is kezdjék meg.

Dolgoznak a munkástanácsok

Ajkán már valamennyi üzenben megalkultak a munkástanácsok, kezükbe vették az üzemek irányítását. A bányánál elsősorban az erőmű, továbbá a létfenntartási üzemek részére biztosítják a szükséges fűtőanyagot. Az AKÖV dolgozói a szükséges munkásszám szállítást, valamint az élelmiszerek továbbítását biztosítják az üzemben lévő gépkocsikkal. Az üvegyári munkástanács szoros együttműködik a helyi Nemzeti Forradalmi Tanáccsal. Kezükbe vették az irányítást. A forradalmi tanács éjszeli szolgálatának segíté-

sére 500 forintot adományoztak. Urkuton mivel többségükben bányások lettek, a bányász munkástanács irányítja az egész községet. Armin-aknán a vezetők eltűntek egyes okmányokat, ezzel megnehezítették a munkástanács munkáját. Az új munkástanácsok kirekesztették soraik közül a sztahanista vezetőket, a szakszervezet éléről eltiltították a nem oda való elemeket. Ugy határoztak, hogy a sztrájkot mindaddig folytatják, amíg a szovjet csapatok kivonulása nincs biztosított. N. A.

Aki gyorsan ad, kétszer ad

Tapolem megalakult a Forradalmi Segélyező Bizottság. Az FSB felhívta Tapolea és a járás lakosságát, hogy a szabadságot szerező kőműves és élelmező hozzájáruljanak megsegítésére. Forradalmi Segélyező Alapot indítanak. Amennyi nemlennék nekünk, most saját véreink megmentésére kívánjuk az adakozást. Adjatok, mert minden támogatás szerezvést érthet!

A Forradalmi Segélyező Bizottság rendelkezése értelmében a pénzadományokat az OTP tapoleai fiókjánál lehet befizetni. A természetbeni

adományokat a Terményforgalmi Vállalatok gyűjtik be. Az FSB: „Aki gyorsan ad, kétszer ad” — jelszóval fejezi be felhívását. A tegnapi napon 3512 forintot fizettek már be Tapoleán. Az újszáról Gyári Lajos földműv. felvásárló 2000 forintot adományozott. Az adományok felvétele tovább folyik. Az élelmező szállítmányok, főleg burgonya, zöldség, élőállat, vizított-marha és zsír. A Forradalmi Tanács az élelmezést Budapestre továbbítja.

Segítik a forradalmat

Az angol kormány 25 000 font értékű segélye a Magyar Vöröskeresztnek

A budapesti angol követ október 29-én reggel felhívta telefonon a külügyminisztérium protokoll főnökét és közölte vele, hogy az angol kormány 25 000 font értékű segélyt kíván juttatni a Magyar Vöröskeresztnek a magyar nép megsegítésére. Kérte, közöljék, milyen repülőgépen, mikor és milyen repülőtérre küldhetik a segélyt. A protokoll főnök tudatta az angol követvel a segély szállításának módjairól és a segélyről a magyar kormány nevében köszönetet mondott.

pedig egyéni kezdeményezés útján gyűjtést indítottak magyar szomszédok számára. Az osztrák vasutak egészségügyi vonalról szerelték fel mentőkoocsival, amely hétfőre virradó éjszaka indult a határhoz. Hétfőn reggel egy svájci repülőgép 4000 kg vérkonzerv rakományal, a holland kormány adományával Bécs-Schwechatba érkezett, ahonnan tovább indult a budapesti Ferihegyi repülőtérre. A pénzadományok eddig már több tízezer francia frankra rúgnak és a rendőrségnek kellett megfizetni a vöröskereszt bécsi székhelyének költségeit, amelyet az adományozók valóságosan elszámoltak. B. J.

A Nemzeti Forradalmi Tanács közli:

A mai nap folyamán gyásznapot tartunk. Az élelmezésért de, 10 óráig tartanak nyitva.

MDP tagjait, hogy semmi pártszervekedést ne folytasson és ne kezdeményezzen, most jelenleg minden erőtök a nemzeti egység megőrzésére kell fordítani!

Befelhívjuk a lakosságot és a volt

Külföldi jelentésekből

Az angol lapok megegyeznek abban, hogy a magyar forradalom fordulópont Európá történetében, és hogy Moszkvát az 1945-ös esztendő óta ekkora megrázkódtatás nem érte. Sínté egyöntűen állást foglalnak a magyar forradalom mellett. A Daily Herald fényképek között a pesti forradalomról, a halottakról, a győri szovjet emlékmű ledöntéséről, a mosonmagyaróvári mártírok temetéséről, továbbá leszögezi, hogy a Szovjetunió hatalma megingott. Több hónapos hallgatás után a megegyezést megszegve, a szovjet rádió ismét zavarja az angol adásokat.

Párizs népe egyszerű és életmódszer adományok mellett tüntetésekkel is kifejezi a magyar nép iránt szolidaritását. A párizsi magyar követés előtt a naplójával tüntettek — túlvannak többségben a fiatalok, akik követelik a szovjet csapatok azonnali visszavonását és az ifjúság követelésének maradéktalan teljesítését.

A Le Monde című francia lap megállapítja, hogy a győzelem a felkelők kezében van. A rend helyreállítása után a magyarság szabadon fogja megválasztani vezetőit és azt az életformát, melyben élni akar. Leszögezi, hogy Magyarországon a gyarmati korszaknak egyszer s mindenkor vége.

Bécsi jelentések szerint az osztrák magyar határ az élelmezés és gyógyszer szállításra szabad. A magyar határőrök az elő-szem görögletű akadályt, hogy a bécsi lapok tudósítják Mosonmagyaróvárra meghesének és személyes kapcsolatokat kereshek-senek a napokban lezajlott tüntetés-szárlás szomatannival, egyenként a bécsi lapok nagy terjedelemben foglalkoznak a magyar szabadságharcral. Egy-egy eseményről pedig fényképeket is közölnek.

Ugyancsak bécsi hírek szerint Záhony környékén a felkelők több helyen felrobbantották a vasútvonalat s így a közlekedés csak részleges.

Amerikában megalakították a nép-pek legizás elleni bizottságot, mely két pontból álló követeléssel fordult az ENSZ-hez.

1. Az ENSZ küldjön ki ellenőrző bizottságot Magyarországra a helyszíni viszonyok megtekintésére.

2. A rend helyreállítása után tartanak szabad választásokat az ENSZ ellenőrzése alatt.

Az amerikai rádió híradása szerint a magyarországi forradalom megkezdésével megkezdődött a szovjet csapatok állandó szétzülése. Több amerikai lap véleménye szerint a magyar szabadságharc ügyének a kulcsa, Mindszenty hercegprímás kezében van.

A varsói diákok a Lengyel-Magyar Társaság épülete előtt díszöröszget állítottak, városzerte szolidaritás-tüntetések rendeztek a követőkkel felhívásokkal: „Hódolni a szabad magyar nemzetnek”.

Rokosovszky lengyel hadügyminiszter szabad-ságra ment. A közvélemény szerint olyan hosszú szabadságra, melyből nem is fog visszatérni.

Visszafelé lengyel primás tisztjei elfoglalták, mintán a napokban szabadon becsajították és vasárnap a varsói katedrálisban ünnepi misét celebráltak.

HALOTTAK NAPJÁN

Gyásznappunk van. Ez a nap a halottaké. Azoké, akik már nem léteznek közöttünk, nem örülhetnek velünk annak, hogy újra magyar lett a magyar. Nem érhetek meg azt a győztes napot, amikor felváltott a magyarra a szabadság hajnala.

A vallásabadság eltűlése tiltotta, hogy az egész éven át rohanó, hajszolt munkában megálljunk egy napra, nemzeti hőseinkre, szeretteinkre gondolni. Azokra, akik eltűntek tőlünk, de emléküket örökre itt maradt.

Mi a behavazott kert, olyan a temető. A halottak főhőhöz krizantémja burjánzik a sírokat. Este higgynak a fémek, az emlékek faklyái a síroknak és ott állnak szerettek lemenetelt házaink mellett, azok, akik még örülnek az életnek.

Mi a közéjük állunk. Oda áll az egész magyar nép a nemzet nagy temetőjéhez, mely napok alatt felt meg fiatalok. Korán lehallk gyümölcsökkel, amelyek még sok értéket tartalmaznak volna nemzetünk fáján. Ott állunk együgyűen, együttörvva, láhajtott gallérral, melyen nemzeti színt és gyászszalagot lobbant meg a bánatos ősi szel. Gyászolunk bennünket, drága magyar honjúrunk, akik már az elmúlás vagyok: akik szeretteitől, magyar barátaitól váltottok el, hogy szabadságot adjatok a népeknek. Még könnyes a szemünk, de a szívünkben a hitet melletti örömet, valami nagy-szerű felszabadultság érzékét, melyet nektek köszönünk nemzeti halottaink.

Adján Nektek békés pihenést az, hogy sokat szenvedett házáink roblancát sikerült felszaladnunk, meggyalozott nemzetünket újra nagygyú, szabadlák tenni.

T. né.

Vannak, akik még nem értik,

vagy nem akarják tudomásul venni, hogy mi történt a közel-múlt házi napjaiban Magyarországon. Legalább is erre vall az a telecimerítéses, amelyet a Vespéremi megyei Nemzeti Forradalmi Tanács Devescserből kapott. Az értesítés szerint az MDP vezetői pártbizottságáról felhívta Devescser és kiadták a pártulástást, hogy „beszélni kell azokkal a régi vezetőségi tagokkal, akikre számitani lehet és úgy kell fellétni a forradalmat, mintha azt a kommunizisták kezdték volna el.”

Hat így vagyunk? Amikor Kádár János az MDP nevében igaz nyilatkozat elismeri a forradalmat és letörli róla a „reakciós provokáció” szentes és hazug bélyegét, a helyi klszárkos és kiserők újabb hazug szavalóköröszt szerveznek. „A forradalmat a kommunizisták kezdték”

— hirdetik — nem a magyar nép, egységbe forrva és közös fellállással hanem csak a kommunizisták.

Nem vitatjuk, hogy az MDP sorraiból számos becsületes hazafi harcolt és harcol fegyverrel, vagy békés eszközökkel a forradalom szent ügyéért, de keményen és határozottan tiltakozunk az ellen, hogy az egész magyar nép törle-nelmi megmozdulását egy párt-tagsági könyvvel rendelkező kisebbség magának kisajátítsa, abból család módon hétköznapi pártcélokra politikai tőkét kovácsoljon.

Nem törjük, hogy bárki bármít valahogyan „feltüntessen”, hogy elértesse, kitekerje az igazságot. Jegyezze ezt meg magának minden párt, mely a nép bizalmának szerepét kíván betölteni az ország építésében.

Lefegyverezték és letartóztatták a vespéremi ávosokat

A vespéremi ávosok — annak ellenére, hogy Tamás hegyes AVH vezető ígéretet tett az ösztentársaságra — klszárváltak a laktanyából s a Szentkirályszabadján állomásozó orosz parancsnokságtól kértek vé-

delmet. Az orosz parancsnok máközölte velük, hogy nem nyújt szavakat további menedéket. Az ávosokat a Megyei Nemzeti Forradalmi Tanács utasítására lefegyverezték és letartóztatásba helyezték.

Kik azok az ávosok?

Néparulok kezében, erőszak-szervezetként működött az elmúlt években hazánkban az AVH. Egyenruhájuk, módszereik, tevékenységük gyűlölté tette őket minden magyar ember, hadseregünk minden becsületes katonája előtt.

Gyűlölt tevékenységük koronájaként résztvettek az elmúlt napokban a forradalmi ifjúság elleni aknamunkában és fegyveres harcban. Sorakban ott találjuk azokat, akik nem ismernek hazát, embert, színt, testvért, de az embert becsületesről sincs fogalmuk.

Ok voltak azok, akik meggyilkolták, megsebesítettek azokat a fiatalokat, akik október 23-án este a rádióhoz mentek, hogy ott az ifjúság jogos követeléseit az ország népével tudassák.

Ok voltak azok, akik csütörtökön a tüntetők közül megsebesült fiatalokra géppisztolyaikkal tüzeltek. Ok voltak azok, akik az első napon, leolden, legyűlöltétt sebesült fiatalokat egy pincébe dobták anélkül, hogy őket elsősegélyben részesítették volna.

Ok voltak azok, akik hadseregünkben igyekeztek megszervezni a úgynevezett „speciál”-rendszert, hogy más emberek lelkiismerete árán teygenek fölr becsületes embereket az útjukból.

Hazaaruólókkal, gyilkosokkal, ellenségekkel állunk szemben. Olyan ellenséggel, akiknek további tevékenységét minden erőnkkel meg kell akadályoznunk, akiket a leghe-tározottabban le kell fegyverznünk!

Kár lenne a konkrét példákat sorolni. Tudjuk, kikkel állunk szemben. Tudjuk azt is, hogy mi a feladatunk. A nép mellett, a néppel együtt kell harcolnunk azért, hogy a kékszalagos sapkák hajdani viselői, akik most polgári ruhában próbálnak megbújni, többé ne árthassanak népköznöknek!

F. T.